

faler en Række andre fuldt ud kvalificerede Mænd, finder jeg det underligt, at man gaar udenom Sogneraadet, og jeg kan saa godt forstaa, at Befolkningen derovre føler det som en Tilsidesættelse, en Krænkelser af den Ret, som er givet dem ifølge Strandingsloven. Blandt dem, der søgte Embedet som Strandfoged, var en Mand, som opfyldte den Betingelse, der er sat ind ved den senere Revision af Strandingsloven, at vedkommende skal være enten fiskeri- eller søkyndig. Det var en Mand paa 28 Aar, som havde faret til Søs, som havde fisket med Baad og Kutter ovre i Vesterhavet, som havde hjulpet sin Fader som Strandfoged fra Barn af og havde været konstitueret i Embedet efter sin Faders Død. Sogneraadet havde anbefalet denne Mand foruden adskillige andre, men ingen af disse kom i Betragtning. Det var derimod denne Mand, Amtsraadsmedlem Niels Jensen Sønderby, som Amtmanden ønskede at faa, og det har vist sig, at han kunde sætte sin Villie igennem paa Trods af, at Befolkningen flere Gange havde nægtet at give ham en Anbefaling.

Ordføreren (Carl Hansen): Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen). Han udtalte sig direkte til mig med sit Krav om forøgede Lønninger ved Straffeanstalten i Horsens eller overhovedet ved Straffeanstalterne. Jeg maa bekende, at jeg ikke, da jeg før havde Ordet, havde set, at der paa dette Omraade var noget Land at dyrke. Det kan være, at der et ganske lille Land alligevel. Men jeg maa her slutte mig til den højtærede Minister. Han har ganske Ret i, at det sikkert ikke, i hvert Fald ikke hos Regeringspartiet, vil blive modtaget med synderlig Anerkendelse, hvis man allerede nu kommer og forlanger en Revision af de store Lønningslove af 1908. De store Lønningslove af 1908 angik ikke alene de fire Ætaters Lønninger, men greb ogsaa ind paa mange andre Omraader, og det var et udtrykkeligt Krav blandt andet fra min og for Resten ogsaa fra den Side, jeg tilhørte den Gang, Venstre-reformpartiets Side, at vi skulde have alle de Love frem, som overhovedet trængte til Revision, for at kunne faa saa ensartede Regler alle Vegne som overhovedet gørligt. Nu er det ingen Kunst at pille et enkelt Spørgsmaal ud af Loven, som dette Punkt vedrørende Straffeanstalternes Personale, og sige: Er det en anstændig Lønning? Det var altsaa Natvægterne, det ærede Medlem omtalte, som begynder med 900

Kr. og ender med 1,300 Kr. Jeg kunde ønske at spørge den højtærede Minister: Er det saaledes paa Anstalterne, at man ikke kan faa et virkelig godt Personale for de paagældende Lønninger? Er Tilgangen saa ringe, at man nu maa antage et Personale som Natvægtere og Betjente, der ikke er kvalificeret dertil, thi saa vil jeg indrømme, at Tiden er inde til at tage Spørgsmaalet op, selv om det saa kun skulde blive paa dette begrænsede Omraade.

Justitsministeren (Billow): Til det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) vil jeg bemærke, at jeg ved, at der er fremkommet et Andragende fra Fængselsbetjentene, men jeg har ikke udtalt mig om det, da jeg første Gang havde Ordet, fordi der endnu ingen Afgørelse er truffet om det, saa i mine Udtalelser maa ses helt bort fra dette Andragende, til hvilket der, som sagt, endnu ingen Stilling er taget i Ministeriet.

Jeg er ganske enig med Ordføreren (Carl Hansen) i, at Lønningsloven for Straffeanstalternes Personale, der er af samme Dato som de saakaldte store Lønningslove, sammen med disse og flere andre udgjorde et Led i hele den Bevægelse, der var fremme i 1908 om at regulere og fastsætte Lønningerne for Statens Embeds- og Bestillingsmænd. Den paagældende Lov har sikkert været i det samme Udvalg, som behandlede de andre Lønningslove, og Bestræbelserne gik jo netop ud paa at faa Ensartethed tilvejebragt.

Dernæst skal jeg til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) bemærke, at han misforstod noget de Udtalelser, jeg kom med første Gang. Det, jeg sagde, Ministeriet havde billiget, var hele den Omordning, der fandt Sted, vistnok i April Maaned f. A., af disse Strandfogedlen i de paagældende Amter, hvorved de 7 Strandfogedlen nede i Fjaltring blev lavet om til 8, nemlig 3 i Fjaltring, 4 i Bøvling og 1 i Nørre-Nissum. Saa blev der et af disse Len ledigt ved Dødsfald, og Amtmanden indsendte da paa Foranledning af Ministeriet en Ansøgning, idet han spurgte, om han var bundet til dem, der havde været Strandfogder før, eller om han kunde tage denne Mand, der i øvrigt var fuldt ud kvalificeret. Saa svarede vi: For vor Skyld kan De godt tage den paagældende, men for øvrigt kan De ogsaa følge den Indstilling, man kommer med. Med andre Ord, vi gav Amtmanden den Stilling, som tilkommer ham ifølge Loven.